קיצור שלחן ערוך — דין ראתה דם מחמת תשמיש

אִשָּׁה שֶׁרָאֲתָה דָּם מֵחֲמַת תַּשְׁמִישׁ, אֲפִלּוּ שֶׁלֹּא בִשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ אֶלָּא אַחַר כָּךְ בְּאוֹתוֹ הַלַּיְלָה, מְתֻּרֶת לְשַׁמֵּשׁ פַּעַם שֵׁנִית לְאַחַר שֶׁתִּטְהָר, אֲבָל מֵיחָשׁ חָיְשָׁא גַּם בַּחֲדָא זִמְנָא. שֶׁאִם אֵרַע לָהּ כֵּן בְּלֵיל טְבִילָה, אֲזַי כְּשֶׁתִּטְבֹּל, צָרִיךְ לִפְרוֹשׁ מִמֶּנָּה לֵיל טְבִילָה, כִּי חָיְשִׁינַן שְׁמָא הַטְּבִילָה בְּצִרּוּף הַתַּשְׁמִישׁ, גּוֹרְמִים לָהּ לִרְאוֹת דָּם, וְשֶׁמָּא תִּרְאֶה בְּלֵיל טְבִילָה שֵׁנִית בִּשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ מַמָּשׁ. אֲבָל בְּלֵיל טְבִילָה שְׁלִישִׁית, אֵין צָרִיךְ לִפְרוֹשׁ, מִשּׁוּם דְּעִקַּר הַחֲשָׁשׁ הָיָה מִשּׁוּם הַטְּבִילָה. וְכֵיוָן דִּבְטְבִילָה שְׁנִיָּה לֹא רָאֲתָה, תּוּ לָא חָיְשִׁינַן. וְכֵן אִם אֵרַע לָהּ שֶׁרָאֲתָה בְּלֵיל שֵׁנִי שֶׁל טְבִילָה, צָרִיךְ לִפְרוֹשׁ בִּטְבִילָה שְׁנִיָּה לֵיל שֵׁנִי וְלֹא בִּטְבִילָה שְׁלִישִׁית.

וְכֵיוָן דְּאִתְיְלִיד רֵעוּתָא בְּאִשָּׁה זוֹ, לָכֵן אֲפִלּוּ אִם יֵשׁ לָהּ וֶסֶת קָבוּעַ, מִכָּל מָקוֹם כְּשֶׁתִּשְׁתַּמֵּשׁ פַּעַם שֵׁנִית, צְרִיכָה בְּדִיקָה לִפְנֵי תַּשְׁמִישׁ וּלְאַחַר תַּשְׁמִישׁ, לְבָרֵר אִם לֹא רָאֲתָה עוֹד מֵחֲמַת תַּשְׁמִישׁ. וְתִזָּהֵר הָאִשָּׁה לַעֲסוֹק מִיָּד בִּרְפוּאוֹת. וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם אֵרַע לָהּ שֶׁרָאֲתָה בִּשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ מַמָּשׁ אוֹ בְּסָמוּךְ לְאַחַר תַּשְׁמִישׁ. כִּי אִם יֵאָרַע לָהּ כֵּן שָׁלֹשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת, נָפְלָה בִּמְצוּדָה גְּדוֹלָה, וּבְקִשֵּׁי גָּדוֹל יִמָּצֵא לָהּ הֶתֵּר שֶׁתִּשָּׁאֵר אֵצֶל בַּעְלָהּ.

אִשָּׁה שֶׁהִרְגִּישָׁה בִּשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ שֶׁנִּטְמָאָה, מְחֻיֶּבֶת לוֹמַר מִיָּד לְבַעְלָהּ נִטְמֵאתִי, וְלֹא יִפְרוֹשׁ אֶת עַצְמוֹ מִיָּד בְּאֵבֶר חָי, כִּי גַּם זֹאת הֲנָאָה הִיא לוֹ, אֶלָּא יִסְמוֹךְ עַל יָדָיו וְרַגְלָיו וְלֹא עָלֶיהָ, וְיִמָּלֵא פַּחַד וּרְתֵּת עַל הָעֲבֵרָה שֶׁבָּאָה לְיָדוֹ. וּכְשֶׁיָּמוּת הָאֵבֶר, יִפְרוֹשׁ אֶת עַצְמוֹ, וְיִשְׁאַל לְמוֹרֶה הוֹרָאָה שֶׁיּוֹרֶה לוֹ תְּשׁוּבָה עַל הָעֲבֵרָה.